

MURAT YETKİN

Politika / 01/01/2012

Her bakımdan zor bir yıl olacak 2012. Yalnızca içeride değil, dışarıda da...

Geride bıraktığımız yıla siyaseten damgasını vuran Arap Baharı'nın bu sene nasıl bir şekil alacağı şu anda tam kestirilemiyor. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın eylül ayındaki Kahire konuşmasında öngördüğü türden neo-laik bir dalga mı üstün gelecek? Yoksa Selefî diye anılan katı İslamcı gruplar, eğitilmiş orta sınıfların devrimlerine el mi koyacak?

Irak ne olacak örneğin; bölünecek mi? Bölünürse kuzeydeki Kürt devleti yaşayabilmek için yüzünü Türkiye'ye döndüğünde buradaki Kürt meselesi ne yönde seyretmeye başlayacak?

İran ile İsrail arasında ABD'nin dahliyle süren nükleer program gerilimi, Hürmüz Boğazı kriziyle somutlaşan yeni enerji savaşlarına yol açacak mı?

Ekonomik kriz içindeki Avrupa Birliği'nin dünya siyasetinde gerilemesi durumunda boşluğu Rusya mı doldurur?

Bu durumda AB içinde iç gerilimler ortaya çıkar mı? Nerede ortaya çıkar; mesela Birinci Dünya Savaşı'nı hatırlatacak şekilde Balkanlar'da çıkar mı?

Bütün bunlar Türkiye'nin ekonomik ve siyasi atmosferini derinden etkileyecek.

Anayasa ilk sırada ve Kürt sorunu

Türkiye'nin ise zaten kendi ağır 2012 gündemi var. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ekonomide 'risk alma değil, korunma yılı' diye boşuna uyarıyor; o konuya hiç girmeyelim.

Ama yeni anayasa yazımı sürecine girmek durumundayız; yılın en önemli siyasi gündemi o olacak gibi görünüyor. Meclis Başkanı Cemil Çiçek süreci şimdiye dek iyi yürüttü; tarafların masada kalmasını sağlayabildi.

Bu konuda en stratejik adımlardan birini de CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu "Ne olursa olsun anayasa çalışmasını terk etmeyeceğiz" diyerek attı; böylece AK Parti içinden çıkabilecek "Muhalefet kaçtı, kendi taslağımızı referanduma sunalım" niyetlerin önünü kesmeyi amaçlıyordu.

Türkiye'nin yeni anayasası, yazılabilirse 1876'dan bu yana savaş, devrim, darbe gibi olağandışı koşullar olmaksızın yazılan ilk örnek olacak. Bu anayasanın siyaset-askeriye, siyaset-yargı ilişkileri ve daha önemlisi Kürt meselesine de çözüm zemini olma umudu var. O nedenle MHP ve BDP'nin de anayasa yazımına katkıları

önem taşıyor. Şu an fazla dikkat çekmese de bazı grupların anayasayı inanç odaklı hale getirme girişimleri 2012'de artabilir ve bu siyasetin geneli gibi AK Parti içinde de sıkıntı kaynağı olabilir.

AK Parti'nin 10 yılı ve Çankaya

Cumhurbaşkanlığı tartışmaları, yasanın Meclis Genel Kurulu'na gelmesiyle 'Kaç yıl?' sorusuna cevap aramaktan 'Erdoğan'dan sonra AK Parti?' eksenine kayma eğilimine girecek. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün dönemi sona erdiğinde siyasete dönüp parti'nin başına geçmesi ihtimali hâlâ güçlü... Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın bu konuda sessiz kalmayacağı şimdiden söylenebilir; parti siyasetinin yeniden tasarımı söz konusu.

Özeti şu: Erdoğan bundan 10 yıl önce, Kasım 2002 seçimleriyle devraldığı iktidarın 10'uncu yılında pek çok iktidar ilişkisini yeniden kurmaya çalışacak.

On yılda aldığı mesafe az değil. Sadece Cumhuriyetin 10'uncu Yıl Marşı'ndaki 'Demir ağlar' misali duble yollar, hızlı tren hatları, bedava ders kitapları ve sağlık altyapı sisteminden söz etmiyorum. Yasama-yürütme-yargı ilişkisinden siyaset-asker ilişkisine pek çok konu, dış politika konuları dahil bundan 10 yıl öncesine göre çok farklı bugün.

Erdoğan'ın kendi 10'uncu Yıl Marşı'nı yazma yılı olacak bu yıl; kolay bir iş değil.